

סוגרים שבוע

מספרים ש...

הכול תלוי בגישה

"וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלִחָם הַקֶּלֶקֶל" (במדבר כא, ה)
 כל הדרך חזרה מהעבודה התלבטה מאיה מה להכין לארוחת הערב עם בעלה. כשהחליטה על פסטה, עצרה בסופר לקנות את המצרכים הדרושים כדי להכין את המתכון הסודי לרוטב שלמדה מסבתא שלה. כשהגיעה הביתה הייתה עייפה מן הדרך, אך לא היה לה זמן לנוח. היא רצתה להספיק להכין את הפסטה לפני שבעלה יחזור מן העבודה. בין העזרה לילדים בשיעורי הבית והגיהוץ, חתכה מאיה בצל וכתשה עגבניות, והוסיפה לרוטב עוד מצרכים.
 הלילה ירד ובעלה של מאיה, גיא, חזר מן העבודה, נכנס הביתה ושאל: "מה יש היום לאכול?"
 מאיה ענתה בשמחה: "הפסטה הסודית של סבתא שלי!" פניו של גיא התכרכמו: "עוד פעם הפסטה של סבתא שלך? כמה אפשר כבר לאכול אותה?!", בלי לשים לב לפנייה הנדהמות של רעייתו, הרים את שפופרת הטלפון והתחיל לחייג: "סיפרו לי על מסעדת פסטות טובה. אני אזמין משם. את רוצה משהו?"
 מאיה ההמומה לא ענתה, וגיא הזמין לעצמו מנת פסטה אחת ונכנס להתקלח. בזמן שהיה במקלחת, נשמע צלצול בדלת. "מאיה, תפתחי בבקשה, זה המשלוח. תני לו את הטיפ שהכנתי על השולחן."
 גיא יצא מהמקלחת ובינתיים מאיה לקחה את המשלוח והכינה לבעלה את האוכל בצלחת. הוא התיישב וזלל את הפסטה תוך דקות ספורות עד שליקק את האצבעות.
 "זו באמת מסעדת פסטות מעולה", הפטיר לאשתו "צריך להזמין ממנה יותר".
 אשתו נשכה את שפתייה. גיא קם מן השולחן וראה על השיש את שקית המשלוח, עדיין סגורה.

מתוך הפרשה

תקציר הפרשה: מצוות פרה אדומה * מיתת מרים ואהרון * עקיפת ארץ אדום * נחש הנחושת * כיבוש עבר הירדן (ארץ סיחון ועוג)

גזור עליך

'אבא, אני לא רוצה לשים ציצית!'
 'למה?'
 'כי אני לא מבין למה צריך לשים!'
 'אם הייתי מבין למה צריך לקיים כל מצווה - לא הייתי מאמין בה', חלילה... 'חייך אבא.
 עכשיו היה תורי להיות מופתע. 'למה? להבין כל מה שאני עושה זו לא דרגה גבוהה?'
 'זה נכון במחשבה ראשונה', הסביר אבא. 'אבל תורה כזאת שבה הכול מובן לשכל הקטן שלי לא צריכה לבוא מאלוקים. גם אני יכול לכתוב אותה... לכן אני שמח לגלות שאיני מבין הכול. שיש דברים שרק אלוקים יכול לגזור ולצוות. שזכינו לתורה שמגיעה משמים והיא גדולה מיכולת ההבנה הפשוטה של בני אדם.'

מצוות התורה מתחלקות לשני סוגים; משפטים וחוקים. **משפטים** אלו מצוות שמובנות בשכל שלנו. כמו למשל: כיבוד הורים והאיסור לגנוב.
 ישנו סוג נוסף הקרוי **חוקים**. אלו מצוות שאנו לא יודעים מה הטעם שלהן. כמו למשל: פרה אדומה ושעטנז.
 קיום החוקים מבטא בצורה הכי גדולה את אהבתנו לקב"ה והאמון המלא שלנו בו. למרות שאנו לא מבינים למה צריך לקיים אנו מאמינים בקב"ה שכל מה שעושה הוא עושה **לטוב לנו**. לכן גם אם אנו לא מבינים - אנו מקיימים, מתוך ביטחון ברור ואמונה גדולה שזה הכי טוב לנו.
 החוקים גם נקראים 'גזירות'. המשמעות של המילה 'גזירה' היא דבר שלא מוסבר מה טעמו. כמו שמלך גוזר גזירה על העם מתוך שיקוליו וראייתו את טובת הממלכה. הוא אינו מסביר למה אלא אומר 'כך צריך לעשות!'.
 למילה 'גזירה' ישנה משמעות נוספת ביחס למצוות התורה. המילה 'גזירה' לקוחה מהמילה 'גזור'. מצוות התורה גזורות בדיוק לפי המידה שלנו. הן מתאימות לנשמה שלנו. כמו שאדם לובש בגד שנחתך ונתפר בדיוק בשבילו. הוא לא יודע להסביר למה החייט גזר דווקא מפה ולא משם אך התוצאה היא נפלאה. בגד שיושב עלי 'בול'. כך המצוות הן מתאימות בדיוק לאישיות שלנו.

פיתחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

הכאת הסלע - "וַיִּרֶם מִיִּשְׂרָאֵל אֶת יְדֵי וַיַּךְ אֶת הַסֵּלֶעַ בְּמִטְהוֹ פְּעָמָיִם" (כ"א) - מתי לדעתכם אין די בדיבורים וצריך להפעיל כוח? האם יש מקום בו הורים צריכים להשתמש בכוח פיזי כדי להעביר מסר? באילו מקרים? מה פוגע יותר (בטווח הקרוב והרחוק) - מכה פיזית או מכה נפשית? מה חמור יותר בעיני הַחֲבֵרָה? האם לדעתכם זה מוצדק?
שבויים - "וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עָרֹד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דָּרָךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְוֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב בְּמִנְוֵי שִׁבִי" (כ"א, א) - מצאנו בתנ"ך כמה מקרים של מישהו שנפל בשבי (לוט ביד ארבעת המלכים, דינה בשכם, המקרה שלנו). מהי הדרך בה נקטו באותם המקרים כדי לחלץ את השבויים? האם לדעתכם היום המצב שונה? מדוע? מה המחיר אותו על עם ישראל להיות מוכן לשלם כדי להשיב הביתה שבוי? האם זה משנה במי מדובר - אזרח/חייל, נפל בשבי באשמתו/שלא באשמתו?